

ber af den Regjering, hvori som sagt det ærede Medlem sad, afgivet den Erklæring, at for at bortffjerne enhver saadan Frygt fra Rigsdagens Side vilde Regjeringen henlægge ogsaa dette Anliggende til Slesvigs særlige; den henlagde det derunder i Kraft af sin lovgivende Myndighed for Slesvig, thi i dette Punkt havde Stænderne ingen Deel i den lovgivende Myndighed. Ved Kundgjørelsen af 10de November 1855 fiste der saaledes en reel Omflytning af et Anliggende — det kan ikke omslides —, der hørte under Rigstraadet, og til hvilken Omflytning intet Samtykke blev givet af Rigstraadet. — Naar det ærede Medlem paastaar, at det er en villaarlig Paastand eller Opfindelse, eller hvad det nu har behaget ham at kalde det, af mig, at, naar man vil forandre den Bestemmelse i Fællesforfatningen, hvor de fælles Anliggender ere fastsatte, man da skulde indsætte netop det, som der staaer, saa vil jeg blot henvise ham til Forhandlingerne i 1855, ja, jeg vil tage, og flaae ham med en af hans egne Meningsfæller, den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (A. Sørensen). Det ærede Medlem har netop meget udførligt udsiglet, at der i 1855 var en lang Strid, om Fællesanliggenderne skulde bestemmes ved en særlig Opregning, eller ved, at det bestemtes, at hvad der ikke var særligt, skulde være fælles. Man bestemte sig nu for det Sidste, men naar dette Forhold nu er givet, at det er det Særlige, som er positivt fastsat, og at man med Hensyn til det Fælles har holdt sig til en negativ Fastfættelse, saa vilde det jo stride imod det hele Grundlag, hvorpaa man i 1855 byggede, stride aldeles imod Ordene og Meningen af den Bestemmelse, der blev indsat i Fællesforfatningen, om man i den vilde indføre en positiv Bestemmelse af Fællesanliggender; men er man saaledes nødsaget til at bevare den hidtil brugte Begrænsningsmaade mellem Fælles og Særligt, saa at det Fælles bestemmes negativt, saa maatte man virkelig, naar man vilde forandre Anliggendernes Omfang ved en Forandring i Fællesforfatningen, bruge accurat den samme Bestemmelse, som der staaer iforveien. — Endelig maa det være mig tilladt ligeoverfor det ærede Medlem (Hall), som sølte en Glæde ved at kunne anføre en Autoritet, der

imidlertid viste sig ikke med Nette at kunne anføres, at anføre en anden Autoritet, der omtrent staaer i samme Forhold til ham, som den Autoritet, han anførte, staaer i til den, mod hvem den blev anført, og det er det ærede Medlem selv. Der blev ved den bekjendte Kundgjørelse af 6te November 1858 bestemt, at samtlige de hollsteenske Anliggender, der hidtil havde været fælles, skulde udtages fra Rigstraadets Lovgivningsmyndighed og altsaa forsaavidt gjøres til særlige. Er Kundgjørelsen af 6te November 1858 et Statscoup, eller er den lovlig? Det ærede Medlem vil uden Tvivl svare, at den er lovlig; men naar saa er, hvor finder han sin Støtte for dens Lovlighed? Han vil nu vel søge den i Forfatningsloven af 2den October 1855. Men naar han vil finde sin Støtte der, saa kan han ikke finde den i nogen anden Bestemmelse end i § 19; thi Bestemmelsen i § 23 flaaer naturligtvis ikke til, hvilken Bestemmelse, som bekjendt, var følgende: „Nærværende Forfatningslov berører ikke Hertugdømmerne Holsteens og Lauenborgs Forhold til det tydske Forbund. Enhver af dette Forhold flydende Forpligtelse danner et særligt Anliggende o. s. v.“ Denne Bestemmelse udtaler sig altsaa om, hvad der danner et særligt Anliggende, men ikke med et Ord om, hvorledes de af de hollsteenske Anliggender, der ved Forfatningens Emanation vare fælles, skulde gjøres til særlige. Naar det ærede Medlem haandhæver Lovligheden af Kundgjørelsen af 6te November 1858 — og det har han altid gjort og vil altid være nødsaget til at gjøre —, saa vil han med Nødvendighed komme til at finde sin Støtte for sin Mening om dens Lovlighed — han finder den intet andet Sted, — i Forfatningen af 2den October dens § 19. Men saa maa han ogsaa erkjende, at nærværende Forslags Lovlighed finder sin Støtte i samme Paragraph.

Hall: Jeg troer, at der er en stor Lyft til at blive særdig med denne Sag, og jeg finder desuden, at hvad der nu blev sagt af det ærede Medlem, er i den Grad ubegrundet, at jeg ikke kan falde paa at inlade mig videre i en Discussion med ham om dette Emne. Det er blevet forbeholdt ham at komme med No-